

2023/2675

7.12.2023

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/2675

av den 22 november 2023

om skydd av unionen och dess medlemsstater mot ekonomiskt tvång från tredjeländer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionen i sina förbindelser med den övriga världen bekräfta och främja sina värderingar och intressen samt bidra till skydd av sina medborgare, och bidra till bland annat solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken samt strikt efterlevnad och utveckling av internationell rätt, inklusive respekt för principerna i Förenta nationernas stadga (FN-stadgan).
- (2) Enligt artikel 21.1 första stycket i EU-fördraget ska unionens åtgärder i internationella sammanhang utgå från principer såsom rättsstaten, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i FN-stadgan och i folkrätten. Enligt artikel 21.1 andra stycket i EU-fördraget ska unionen också främja multilaterala lösningar på gemensamma problem.
- (3) Enligt artiklarna 1 och 2 i FN-stadgan är ett av Förenta nationerna syften att utveckla vänskapliga förbindelser mellan nationer i enlighet med bland annat respekt för principen om suverän likställdhet.
- (4) I artikel 21.2 i EU-fördraget föreskrivs det att unionen ska utforma och föra en gemensam politik och vidta åtgärder samt verka för att säkerställa en hög grad av samarbete inom alla områden för internationella förbindelser, för att bland annat skydda sina värden, sina grundläggande intressen, sitt oberoende och sin integritet, konsolidera och stödja rättsstaten och folkrätten.
- (5) I förklaringen om folkrättsliga principer rörande vänskapliga förbindelser och samarbete mellan stater i enlighet med Förenta nationernas stadga, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 24 oktober 1970, anges att internationella förbindelser ska föras i enlighet med principen om suverän likställdhet och icke-ingripande. Denna förklaringen föreskriver även, med avseende på principen om skyldigheten att inte ingripa i frågor som omfattas av en stats nationella jurisdiktion, att ingen stat får använda eller uppmuntra användning av ekonomiska, politiska eller andra typer av åtgärder för att tvinga en annan stat att göra utövandet av sina suveräna rättigheter beroende av den förstnämnda staten och att skaffa sig fördelar av något slag från den staten, vilket återspeglar internationell sedvanerätt och därmed är bindande i förbindelserna mellan tredjeländer, å ena sidan, och unionen och dess medlemsstater, å andra sidan. Vidare speglas regler i internationell sedvanerätt om staters ansvar för internationellt rättsstridiga handlingar i bestämmelserna om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar (ARSIWA) som antogs av Förenta nationernas folkrättskommission vid dess femtiotredje möte 2001 och beaktas av Förenta nationernas generalförsamling i resolution 56/83. Dessa regler är bindande i förbindelserna mellan tredjeländer, å ena sidan, och unionen och dess medlemsstater, å andra sidan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 3 oktober 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 23 oktober 2023.

- (6) Den moderna integrerade världsekonomin ökar risken för ekonomiskt tvång, eftersom den ger länder bättre metoder att utöva sådant tvång, inbegripet hybridmetoder. Det är önskvärt att unionen bidrar till inrättande, utveckling och klargörande av internationella ramar för att förhindra och avskaffa situationer med ekonomiskt tvång.
- (7) Även om unionen alltid agerar inom ramen för internationell rätt är det viktigt att unionen har ett lämpligt instrument för att avskräcka från och motverka ekonomiskt tvång från tredjeländer i syfte att skydda sina egna och medlemsstaternas rättigheter och intressen. Det gäller särskilt när tredjeländer inkräktar på unionens eller en medlemsstats legitima suveräna val genom att vidta, eller hota att vidta, åtgärder som påverkar handeln eller investeringar för att förhindra en viss handling från unionens eller en medlemsstats sida eller åstadkomma att den upphör, ändras eller vidtas, inbegripet ett uttryck för en ståndpunkt från en institution, ett organ eller en byrå i unionen eller en medlemsstat. Sådana åtgärder som påverkar handeln eller investeringar kan omfatta inte bara åtgärder som vidtas på, och har verkan inom, det berörda tredjelandets territorium utan även åtgärder som vidtas av det tredjelandet, inbegripet genom enheter som kontrolleras eller styrs av det tredjelandet och som finns i unionen, som skadar ekonomisk verksamhet i unionen. Begreppet *tredjeland* bör tolkas så att det omfattar inte bara en tredje stat, utan även ett separat tullområde eller en annan enhet som omfattas av internationell rätt, eftersom även sådana enheter kan utöva ekonomiskt tvång. Användningen av den termen och tillämpningen av denna förordning påverkar inte suveräniteten. Denna förordning bör också tillämpas i enlighet med unionens ståndpunkt i förhållande till det berörda tredjelandet.
- (8) Denna förordning har till syfte att säkerställa ett ändamålsenligt, effektivt och snabbt svar från unionen vid ekonomiskt tvång. Det syftar särskilt till att avskräcka från ekonomiskt tvång mot unionen eller en medlemsstat och att ge unionen möjlighet att, som en sista utväg, motverka ekonomiskt tvång genom unionsvarsåtgärder. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av befintliga unionsinstrument och internationella avtal som ingåtts av unionen samt åtgärder som vidtas inom ramen för dessa och som är förenliga med internationell rätt, på området för den gemensamma handelspolitiken, och annan unionspolitik.
- (9) Ekonomiskt tvång från tredjeländer kan riktas mot unionens eller en medlemsstats utrikespolitiska åtgärder och ett fastställande av förekomsten av ekonomiskt tvång, och svaren på detta, kan få betydande konsekvenser för förbindelserna med tredjeländer. Det är nödvändigt att säkerställa konsekventa reaktioner inom olika men besläktade politikområden, och denna förordning påverkar inte eventuella unionsåtgärder i enlighet med särskilda bestämmelser i avdelning V kapitel 2 i EU-fördraget, till vilka vederbörlig hänsyn bör tas när ett svar på ekonomiskt tvång från ett tredjeland övervägs.
- (10) Ekonomiskt tvång från ett tredjeland mot en medlemsstat påverkar unionens inre marknad och unionen som helhet. Medlemsstaterna kan inte på egen hand motverka ekonomiskt tvång från tredjeländer genom åtgärder som omfattas av den gemensamma handelspolitiken. På grund av den exklusiva befogenhet som tilldelats unionen genom artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har endast unionen rätt att agera. Dessutom är det möjligt att medlemsstaterna, i egenskap av självständiga aktörer enligt internationell rätt, inte har rätt att motverka ekonomiskt tvång mot unionen från tredjeländer. Följaktligen är det nödvändigt att medlen för att i praktiken uppnå målen inrättas på unionsnivå. Denna förordning påverkar inte befogenhetsfördelningen mellan unionen och dess medlemsstater.
- (11) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt för att inrätta en ändamålsenlig och övergripande ram för unionsåtgärder mot ekonomiskt tvång, att fastställa regler om undersökning, fastställande och motverkande av ekonomiskt tvång från tredjeländer. Unionens svarsåtgärder bör föregås av en undersökning av fakta, ett fastställande av huruvida ekonomiskt tvång föreligger och, när så är möjligt samt förutsatt att tredjelandet också engagerar sig med ärligt uppsåt, ansträngningar för att komma fram till en lösning i samarbete med det berörda tredjelandet. Alla åtgärder som vidtas av unionen bör vara proportionella och bör inte överstiga skadan för unionen. Kriterierna för att välja och utforma unionens svarsåtgärder bör särskilt ta hänsyn till hur effektiva unionens svarsåtgärder är när det gäller att få det ekonomiska tvånget att upphöra och, om detta begärts, skadan för unionen avhjälp, och behovet av att undvika eller minimera negativa bieffekter, oproportionell administrativ komplexitet och börd och kostnader, särskilt, för unionens ekonomiska aktörer, samt unionens intresse. Denna förordning går således inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget.

- (12) Alla åtgärder som vidtas av unionen på grundval av denna förordning bör vara förenliga med internationell rätt, inbegripet internationell sedvanerätt. Bland de internationella avtal som ingåtts av unionen och medlemsstaterna är avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) hörnstenen i det regelbaserade multilaterala handelssystemet. Det är därför viktigt att unionen fortsätter att stödja detta system, med WTO i centrum, och att när det är lämpligt använda dess system för tvistlösning.
- (13) Internationell sedvanerätt, såsom den återspeglas i artiklarna 22 och 49–53 i ARSIWA, tillåter på vissa villkor, såsom proportionalitet och förhandsanmälan, att motåtgärder införs, det vill säga åtgärder som normalt sett strider mot de internationella skyldigheter som den skadelidande parten har gentemot det land som gjort sig skyldig till en överträdelse av internationell rätt, och som har till syfte att få denna överträdelse att upphöra eller att den avhjälpas. Unionens svarsåtgärder kan därför, om nödvändigt, bestå inte bara av åtgärder som är förenliga med unionens internationella skyldigheter, utan även av icke-fullgörande av internationella skyldigheter gentemot det berörda tredjelandet i den mån tredjelandets ekonomiska tvång utgör en handling som strider mot internationell rätt. Enligt internationell rätt ska motåtgärder, i enlighet med proportionalitetsprincipen, stå i proportion till den skada som lidits, med beaktande av allvaret i de handlingar som strider mot internationellt rätt och de berörda rättigheterna. I detta sammanhang anses skada för unionen eller en medlemsstat enligt internationell rätt omfatta skada för unionens ekonomiska aktörer.
- (14) Om det ekonomiska tvånget utgör en handling som strider mot internationell rätt bör unionen, när så är lämpligt, utöver att få det ekonomiska tvånget att upphöra, begära att det berörda tredjelandet avhjälpes skadan för unionen i enlighet med artiklarna 31 och 34–39 i ARSIWA. Om unionen får ersättning för den skada som unionens aktörer lidit får unionen, när så är lämpligt och i den utsträckning som är möjlig, överväga att överföra denna ersättning till de unionsaktörer som har lidit förluster till följd av det ekonomiska tvånget.
- (15) Tvång är förbjudet och därmed en handling som strider mot internationell rätt när ett land vidtar åtgärder såsom handels- eller investeringsbegränsningar i syfte att förmå ett annat land att vidta eller avstå från att vidta en åtgärd när det landet inte har någon skyldighet till detta enligt internationell rätt och åtgärden faller inom ramen för dess suveränitet och tvånget når en viss kvalitativ eller kvantitativ gräns, beroende både på de mål som eftersträvas och de metoder som används. Kommissionen och rådet bör beakta kvalitativa och kvantitativa kriterier som gör det möjligt att fastställa huruvida tredjelandet inkräktar på unionens eller en medlemsstats legitima suveräna val och huruvida dess åtgärd utgör ekonomiskt tvång som kräver ett svar från unionens sida. Bland dessa kriterier bör det finnas faktorer som både kvalitativt och kvantitativt beskriver särskilt formen, effekterna och syftet när det gäller de åtgärder som tredjelandet vidtar. En tillämpning av dessa kriterier skulle säkerställa att endast ekonomiskt tvång med en tillräckligt allvarig inverkan eller, om det ekonomiska tvånget består av ett hot, endast ett trovärdigt hot, omfattas av denna förordning. Dessutom bör kommissionen och rådet noga undersöka om tredjelandet har ett legitimt skäl att agera, eftersom dess syfte är att upprätthålla en internationellt erkänd angelägenhet, såsom bland annat upprätthållandet av internationell fred och säkerhet, skyddet av de mänskliga rättigheterna, skyddet av miljön eller kampen mot klimatförändringar.
- (16) Enligt internationell sedvanerätt anses tredjeländers handlingar omfatta alla former av åtgärder eller underlåtenhet, inbegripet hot, som enligt internationell sedvanerätt kan hänföras till en stat. I artiklarna 2 a och 4–11 i ARSIWA bekräftas att internationell sedvanerätt som en handling av en stat klassificerar, särskilt: agerande av ett statligt organ, av en person eller enhet som inte är ett statligt organ men som enligt den berörda statens rätt har befogenhet att utöva offentlig makt, agerande av ett organ som en annan stat ställt till den berörda statens förfogande, agerande av en person eller grupp av personer som agerar enligt den berörda statens instruktioner eller under dess ledning eller kontroll, agerande av en person eller grupp av personer som utövar offentlig makt om det inte finns myndigheter eller dessa är oförmögna att agera och omständigheterna gör att offentlig makt måste utövas, samt agerande som den berörda staten erkänner och accepterar som sitt eget.
- (17) Kommissionen bör undersöka huruvida en tredjelandsåtgärd utgör ekonomiskt tvång. Kommissionen bör genomföra en sådan undersökning på grundval av information från tillförlitliga källor, inbegripet fysiska och juridiska personer, Europaparlamentet, en medlemsstat eller fackföreningar. Vid fastställandet av huruvida ett tredjeland vidtar eller hotar att vidta åtgärder som påverkar handel eller investeringar och som utgör ekonomiskt tvång bör kommissionens och rådets bedömning grundas på fakta.

- (18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, och med tanke på den unika karaktären hos ekonomiskt tvång som påverkar handel och investeringar, bör rådet tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa det ekonomiska tvånget och huruvida det är lämpligt att begära att skadan för unionen avhjälpas. Tilldelningen av genomförandebefogenheter till rådet är begränsad till, och åtgärdar, de omständigheter som uppstår till följd av det ekonomiska tvånget och ska inte betraktas som ett prejudikat.
- (19) Om kommissionen efter sin granskning drar slutsatsen att tredjelandsåtgärden utgör ekonomiskt tvång, bör den lägga fram ett förslag för rådet om en genomförandeakt som fastställer att tredjelandsåtgärden uppfyller villkoren för förekomst av ekonomiskt tvång. I det förslaget bör kommissionen också inbegripa en vägledande period för kommissionen att bedöma om villkoren för att anta unionssvarsåtgärder är uppfyllda. Om det är lämpligt bör kommissionen också lägga fram ett förslag om en rådets genomförandeakt som fastställer att unionen begär att tredjelandet ska avhjälpa skadan för unionen. Dessutom kan ekonomiskt tvång påverka unionen eller någon medlemsstat och därmed skapa ett behov av att agera snabbt enligt denna förordning och i linje med unionens principer om solidaritet mellan medlemsstaterna och om lojalt samarbete. Följaktligen bör rådet agera snabbt och vidta alla nödvändiga åtgärder för att anta ett beslut inom åtta veckor efter det att kommissionen lagt fram förslaget. Vid utövandet av sina genomförandebefogenheter bör rådet agera i enlighet med villkoren för förekomst av ekonomiskt tvång och de kriterier som fastställer om det är lämpligt att begära att det berörda tredjelandet avhjälpas skadan för unionen.
- (20) För att få att det ekonomiska tvånget att upphöra och, om detta begärts, skadan för unionen avhjälpas, bör unionen sträva efter en snabb och rättvis lösning av frågan. Kommissionen bör därför erbjuda lämpliga möjligheter till samråd med det berörda tredjelandet och, om det tredjelandet är berett att inleda samråd med ärligt uppsåt, snabbt inleda samråd med det. Under sådana samråd bör kommissionen sträva efter att prova metoder såsom direkta förhandlingar, hänskjutande av frågan till internationellt avgörande, medling, förlikning eller förmedling av en tredje part, utan att det påverkar fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna. I synnerhet bör, när tredjelandet tillfälligt upphäver det ekonomiska tvånget och samtycker till att hänskjuta ärendet till internationellt avgörande, ett internationellt avtal ingås med tredjelandet, om nödvändigt. Ett sådant internationellt avtal kan ingås antingen av unionen, i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, eller av den berörda medlemsstaten.
- (21) Unionen bör stödja och samarbeta med tredjeländer som påverkas av samma eller liknande ekonomiska tvång eller andra berörda tredjeländer. Unionen bör delta i internationell samordning inom alla bilaterala, plurilaterala och multilaterala forum som är lämpliga för att förhindra eller undanröja ekonomiskt tvång. Kommissionen bör uttrycka unionens ståndpunkt efter att ha hört rådet i enlighet med fördragen beroende på vad som är tillämpligt och, när så är lämpligt, med deltagande av medlemsstaterna.
- (22) Det är önskvärt att unionen proaktivt använder alla tillgängliga metoder för samarbete med det berörda tredjelandet såsom förhandlingar, avgörande eller medling och att den endast vidtar svarsåtgärder i de fall där sådana metoder inte leder till att det ekonomiska tvånget upphör snabbt och effektivt och, när så är lämpligt och om unionen begärt det av det berörda tredjelandet, att skadan för unionen avhjälpas samt när åtgärder är nödvändiga för att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen och rättigheter enligt internationell rätt och det ligger i unionens intresse att vidta sådana åtgärder. Det är lämpligt att denna förordning fastställer tillämpliga regler och förfaranden för att införa och tillämpa unionens svarsåtgärder och ger möjlighet till snabba åtgärder när så är nödvändigt i syfte att garantera att unionens svarsåtgärder är effektiva.
- (23) Unionens svarsåtgärder som antagits i enlighet med denna förordning bör väljas ut och utformas på grundval av objektiva kriterier, bland annat hur ändamålsenliga åtgärderna är när det gäller att få det ekonomiska tvånget att upphöra och, när det är lämpligt, få skadan för unionen avhjälpas, vilka möjligheter som finns att hjälpa ekonomiska aktörer i unionen som påverkas av det ekonomiska tvånget, målet att undvika eller minimera negativa ekonomiska och andra effekter för unionen, och att undvika oproportionella administrativa bördor och kostnader för tillämpningen av unionens svarsåtgärder. Unionens investeringsklimat och kunskapsekonomi bör skyddas. Det är

viktigt att man vid urvalet och utformningen av unionens svarsåtgärder tar hänsyn till unionens intresse, vilket bland annat inbegriper intressena hos både industrier i Unionen i tidigare och senare led och slutkonsumenter i unionen. När kommissionen överväger unionens svarsåtgärder bör den prioritera åtgärder som inte skulle ha en oproportionell inverkan på åtgärdernas rättssäkerhet och förutsägbarhet för ekonomiska aktörer och på förvaltningen av relevanta nationella bestämmelser. När kommissionen överväger unionens svarsåtgärder som påverkar godkännanden, registreringar, licenser eller andra rättigheter för kommersiell verksamhet bör den prioritera åtgärder som påverkar förfaranden som tillämpas i hela unionen och som grundar sig på sekundärlagstiftning eller, om inga sådana åtgärder är lämpliga, åtgärder på områden där omfattande unionsrätt föreligger. Unionens svarsåtgärder bör inte inverka på administrativa beslut som grundar sig på en utvärdering av vetenskapliga rön. Unionens svarsåtgärder bör väljas ut från en bred uppsättning alternativ så att de lämpligaste åtgärderna kan antas i varje enskilt fall.

- (24) Unionen bör kunna anta unionssvarsåtgärder med allmän räckvidd utformade så att de påverkar vissa sektorer, regioner eller aktörer i det berörda tredjelandet. Unionen bör också kunna anta unionssvarsåtgärder som gäller vissa fysiska eller juridiska personer som har anknytning till eller är knutna till tredjelandets regering och som bedriver eller kan komma att bedriva verksamhet som omfattas av artikel 207 i EUF-fördraget. Sådana riktade svarsåtgärder från unionens sida kan få ekonomiskt tvång att snabbt upphöra, samtidigt som man effektivt undviker eller minimerar den negativa inverkan av tvånget på medlemsstaternas ekonomier, unionens ekonomiska aktörer och slutkonsumenter i unionen.
- (25) Som en del av unionens insatser för att förmå tredjeländer att upphöra med ekonomiskt tvång kan kommissionen också anta åtgärder enligt andra rättsliga instrument än denna förordning som ger kommissionen särskilda befogenheter, till exempel när det gäller att bevilja unionsfinansiering eller möjligheter att begränsa deltagande i unionens ramprogram för forskning och innovation, i enlighet med de förfaranden som fastställs i dessa. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av regler och förfaranden enligt sådana andra rättsliga instrument. Kommissionen bör säkerställa att antagandet av de åtgärder som anges i bilaga I samordnas med de åtgärder som den antar i enlighet med andra unionsrättsakter än denna förordning. I synnerhet bör unionens samlade insatser vara proportionella och inte överstiga nivån på skadan för unionen. Utan att det påverkar eventuella rapporterings-skyldigheter gentemot Europaparlamentet eller rådet enligt sådana andra rättsliga instrument bör kommissionen hålla Europaparlamentet och rådet informerade om åtgärder inom ramen för sådana instrument som samordnats med unionens svarsåtgärder.
- (26) Det är lämpligt att fastställa regler om ursprung för varor eller tjänster och om nationalitet för tjänsteleverantörer, investeringar och innehavare av immateriella rättigheter, i syfte att fastställa unionens svarsåtgärder. Reglerna om ursprung och nationalitet bör fastställas mot bakgrund av de gällande regler för icke-förmånsberättigad handel och investeringar som är tillämpliga enligt unionsrätten och internationella avtal som ingåtts av unionen.
- (27) Med avseende på att få det ekonomiska tvånget att upphöra i ett särskilt fall och, när så är lämpligt, avhjälpa den vållade skadan, bör unionens svarsåtgärder i form av begränsningar för utländska direktinvesteringar eller handeln med tjänster, endast vara tillämpliga i fråga om tjänster som tillhandahålls eller direktinvesteringar som görs inom unionen av en eller flera juridiska personer som är etablerade i unionen och som ägs eller kontrolleras av personer från det berörda tredjelandet, när så är nödvändigt för att säkerställa att unionens svarsåtgärder är effektiva och, i synnerhet, för att förhindra att de undviks eller kringgås. Beslutet att införa eventuella begränsningar bör vederbörligen motiveras i genomförandeakter som antas i enlighet med denna förordning mot bakgrund av de kriterier som fastställs i denna förordning.
- (28) Efter antagandet av unionens svarsåtgärder bör kommissionen fortlöpande bedöma situationen vad gäller ett ekonomiskt tvång, hur effektiva unionens svarsåtgärder är och deras verkan på unionens intressen, i syfte att ändra, tillfälligt upphäva eller avsluta unionens svarsåtgärder i enlighet därmed. Det är därför nödvändigt att fastställa regler och förfaranden för ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av unionens svarsåtgärder och de omständigheter under vilka det är lämpligt att ändra, tillfälligt upphäva eller avsluta unionens svarsåtgärder.

- (29) Det är viktigt att ge berörda parter, däribland företag, möjlighet att delta i samband med antagande och ändringar av unionens svarsåtgärder och, i tillämpliga fall, i samband med tillfälligt upphävande och avslutande av dessa, med tanke på de potentiella verkningarna för berörda parter.
- (30) Mot bakgrund av tredjeländers ekonomiska tvång och särskilt hur frekvent och allvarligt det är, bör kommissionen, för att säkerställa samstämmighet med relevanta unionsrättsakter, erbjuda en gemensam kontaktpunkt för denna förordnings funktionssätt och bör följaktligen agera i syfte att säkerställa att unionen bättre kan förutse ekonomiskt tvång och reagera ändamålsenligt på detta.
- (31) Det är viktigt att säkerställa att Europaparlamentet och rådet regelbundet och i god tid informeras om relevant utveckling när det gäller tillämpningen av denna förordning och att de vid behov har möjlighet att diskutera med kommissionen.
- (32) I syfte att göra det möjligt att anpassa reglerna om ursprung eller nationalitet för att ta hänsyn till relevant utveckling av internationella instrument och erfarenheter av tillämpningen av åtgärder enligt denna förordning eller andra unionsakter, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilaga II. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (33) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av unionens svarsåtgärder enligt denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (34) Granskningsförfarandet bör användas för antagandet av unionens svarsåtgärder och ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av dessa, eftersom dessa åtgärder fastställer unionens svar på ekonomiskt tvång som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Med tanke på denna förordnings särskilda karaktär och att unionens svarsåtgärder är särskilt känsliga, bör kommissionen inte anta ett utkast till genomförandeakt om unionens svarsåtgärder om kommittén inte avger något yttrande om den akten. Vid utövandet av sina genomförandebefogenheter bör kommissionen ägna särskild uppmärksamhet åt lösningar som får bredast möjliga stöd bland medlemsstaterna och, i alla skeden av förfarandet, inbegripet i omprövningskommittén, hitta balanserade lösningar och undvika att gå emot den dominerande ståndpunkt bland medlemsstaterna, särskilt när det gäller lämpligheten av ett utkast till genomförandeakt.
- (35) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga tidsbegränsade genomförandeakter om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på ändring eller tillfälligt upphävande av unionens svarsåtgärder, finns tvingande skäl till skyndsamhet som kräver snabba åtgärder för att undvika irreparabel skada för unionen eller en medlemsstat eller för att säkerställa överensstämmelse med internationell rätt. Sådana snabba åtgärder skulle kunna förhindra att det ekonomiska tvånget orsakar eller förvärrar ekonomisk skada, särskilt i syfte att skydda unionens eller en medlemsstats akuta och grundläggande intressen.
- (36) Åtgärder som vidtas enligt denna förordning, inbegripet antagandet av unionens svarsåtgärder som gäller vissa fysiska eller juridiska personer, ska respektera Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Dessutom ska all behandling av personuppgifter enligt denna förordning vara förenlig med de tillämpliga reglerna om skydd av personuppgifter. Behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaternas tjänstemän som

⁽²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

erhåller information inom ramen för denna förordning ska utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾. Unionsinstitutioners behandling av personuppgifter ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾.

- (37) Kommissionen bör utvärdera de unionssvarsåtgärder som antagits inom ramen för denna förordning med avseende på deras ändamålsenlighet och funktionssätt och, när så är lämpligt, dra slutsatser för framtida unionssvarsåtgärder. Kommissionen bör även se över denna förordning efter det att den fått tillräcklig erfarenhet av dess tillämpning och genomförande och även av dess förhållande till annan unionspolitik och befintliga rättsliga instrument, inbegripet rådets förordning (EG) nr 2271/96 ⁽⁶⁾. Översynen av denna förordning bör omfatta dess tillämpningsområde, ändamålsenlighet och effektivitet. Kommissionen bör rapportera om sin bedömning till Europaparlamentet och rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig i fall av ekonomiskt tvång från ett tredjeland. Den fastställer regler och förfaranden i syfte att säkerställa ett ändamålsenligt skydd av unionens och dess medlemsstaters intressen mot ekonomiskt tvång från ett tredjeland.
 2. Denna förordning inrättar en ram för hur unionen ska reagera på ekonomiskt tvång i syfte att avskräcka från ekonomiskt tvång eller få ekonomiskt tvång att upphöra, samtidigt som unionen, som en sista utväg, ges möjlighet att motverka ekonomiskt tvång genom unionens svarsåtgärder.
- Denna förordning fastställer också en ram inom vilken unionen kan begära att skadan för unionen avhjälps, när så är lämpligt.
3. En åtgärd som vidtas enligt denna förordning ska vara förenlig med internationell rätt och genomföras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder.
 4. Denna förordning är tillämplig utan att det påverkar befintliga unionsinstrument och internationella avtal som ingåtts av unionen samt åtgärder som vidtas inom ramen för dessa och som är förenliga med internationell rätt, på området för den gemensamma handelspolitiken, och med annan unionspolitik.
 5. Denna förordning påverkar inte fördelningen av befogenheter mellan unionen och dess medlemsstater.

Artikel 2

Ekonomiskt tvång

1. Vid tillämpningen av denna förordning föreligger ekonomiskt tvång när ett tredjeland vidtar eller hotar med att vidta en tredjelandsåtgärd som påverkar handel eller investeringar i syfte att förhindra eller få unionen eller en medlemsstat att upphöra med, ändra eller anta en viss handling och därigenom inkräkta på unionens eller en medlemsstats legitima suveräna val.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 2271/96 av den 22 november 1996 om skydd mot följderna av tillämpning av extraterritoriell lagstiftning som antas av ett tredje land, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning (EGT L 309, 29.11.1996, s. 1).

2. Vid fastställandet av huruvida de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda ska kommissionen och rådet beakta följande:

- a) Hur intensiv, allvarlig, frekvent, varaktig, bred och omfattande tredjelsåtgärden är, inbegripet dess inverkan på handels- eller investeringsförbindelserna med unionen och det tryck som den medför på unionen eller en medlemsstat.
- b) Huruvida tredjelandet uppvisar ett mönster av inkräktande som syftar till att försöka förhindra eller förmå unionen, en medlemsstat eller ett annat tredjeland att vidta vissa handlingar.
- c) I vilken utsträckning tredjelsåtgärden inkräktar på en del av unionens eller en medlemsstats suveränitet.
- d) Huruvida tredjelandet agerar på grundval av ett legitimt skäl som är internationellt erkänt.
- e) Huruvida, och på vilket sätt, tredjelandet innan det införde eller tillämpade tredjelsåtgärden gjort allvarliga och ärliga försök att lösa frågan genom internationell samordning eller internationellt avgörande, antingen bilateralt eller inom ramen för ett internationellt forum.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tredjelsåtgärd*: en handling eller underlåtenhet som kan tillskrivas ett tredjeland enligt internationell rätt.
2. *viss handling*: en rättslig eller annan handling, inbegripet uttryck för en ståndpunkt, av en av unionens, en medlemsstats respektive ett tredjels institutioner, organ eller byråer.
3. *skada för unionen*: en negativ inverkan, inbegripet ekonomisk skada, som unionen eller en medlemsstat, inbegripet ekonomiska aktörer i unionen, lidit till följd av ekonomiskt tvång.
4. *tredjeland*: en stat, ett separat tullområde eller annan enhet som omfattas av internationell rätt, utom unionen eller en medlemsstat.

Artikel 4

Undersökning av tredjelsåtgärder

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på vederbörligen motiverad begäran, undersöka en tredjelsåtgärd i syfte att fastställa om den uppfyller villkoren i artikel 2.1.

2. När kommissionen undersöker en tredjelsåtgärd ska den agera snabbt. Undersökningen ska normalt inte överstiga fyra månader.

Kommissionen ska genomföra undersökningen på grundval av underbyggd information som samlats in på eget initiativ eller som mottagits från en tillförlitlig källa, däribland en medlemsstat, Europaparlamentet, ekonomiska aktörer eller fackföreningar.

Kommissionen ska säkerställa skyddet av konfidentiell information i enlighet med artikel 15, inbegripet, vid behov, skyddet av identiteten på den person som lämnar informationen.

Kommissionen ska ge allmänheten tillgång till ett säkert verktyg för att underlätta inlämnandet av information till kommissionen.

3. Kommissionen ska i god tid informera medlemsstaterna om inledandet av undersökningar och om relevant utveckling när det gäller pågående undersökningar.

4. Kommissionen ska när det är nödvändigt inhämta information om verkningarna av tredjelsåtgärderna.

Kommissionen kan begära att medlemsstaterna tillhandahåller sådan information och medlemsstaterna ska agera snabbt på denna begäran.

Genom att offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* och, när så är lämpligt, genom andra lämpliga offentliga kommunikationsmedel, får kommissionen uppmana berörda parter att lämna information. Kommissionen ska fastställa ett datum då denna information ska lämnas in, med beaktande av den period som anges i punkt 2 första stycket.

Om kommissionen offentliggör ett sådant tillkännagivande ska den underrätta det berörda tredjelandet om att undersökningen har inletts.

Artikel 5

Fastställande vad gäller tredjelsåtgärden

1. Om kommissionen, efter det att en undersökning har genomförts i enlighet med artikel 4, drar slutsatsen att tredjelsåtgärden uppfyller villkoren i artikel 2.1, ska den lägga fram ett förslag för rådet om en genomförandeakt som fastställer att tredjelsåtgärden uppfyller villkoren i artikel 2.1.

I det förslaget ska kommissionen förklara hur de villkoren är uppfyllda.

Förslaget ska ange en vägledande period för kommissionen att bedöma om villkoren i artikel 8.1 är uppfyllda. Denna period får inte överstiga sex månader, såvida inte en vederbörligen motiverad längre period är nödvändig mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i fallet.

2. I det förslag som avses i punkt 1 eller i ett senare förslag till rådets genomförandeakt ska kommissionen, när så är lämpligt, föreslå att rådet fastställer att det ska begäras att tredjelandet avhjälper skadan för unionen.

Bedömningen av om det är lämpligt att begära att det berörda tredjelandet avhjälper skadan för unionen ska grundas på alla omständigheter i fallet. Den bedömningen ska särskilt grundas på den vållade skadans art och omfattning och den allmänna skyldigheten enligt internationell sedvanerätt att fullt ut avhjälpa den skada som orsakats av en handling som strider mot internationell rätt.

3. Innan kommissionen lägger fram det förslag som avses i punkt 1 i denna artikel ska den, om det är lämpligt för det fastställande som avses i den punkten, utan att det påverkar eventuella kontakter med det berörda tredjelandet enligt artikel 6, uppmana tredjelandet att lämna sina synpunkter inom en angiven period. Denna period ska vara rimlig och får inte i onödan försena kommissionens framläggande av det förslag som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Innan kommissionen lägger fram det förslag som avses i punkt 1 i denna artikel ska den informera Europaparlamentet om slutsatserna av den undersökning som utförts i enlighet med artikel 4.

5. Rådet ska med kvalificerad majoritet anta de genomförandeakter som avses i punkterna 1 och 2.

Rådet får med kvalificerad majoritet ändra de förslag som avses i punkterna 1 och 2.

6. Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska rådet agera snabbt.

Rådet ska agera inom åtta veckor från det att de förslag som avses i punkterna 1 och 2 har lagts fram.

Genom undantag från andra stycket får rådet agera efter den perioden på åtta veckor, förutsatt att rådet underrättar kommissionen om en försening och om skälen till den förseningen.

Den sammanlagda perioden för rådets agerande ska normalt inte överstiga tio veckor från det att de förslag som avses i punkterna 1 och 2 har lagts fram.

Vid utövandet av sina genomförandebefogenheter ska rådet tillämpa artikel 2.1, som fastställer villkoren för förekomst av ekonomiskt tvång, och de kriterier som anges i punkt 2 andra stycket i den här artikeln, och förklara hur dessa villkor uppfylls och hur kriterierna tillämpas.

7. Genomförandeakter som antas enligt denna artikel ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
8. Europaparlamentet ska informeras om genomförandeakter som föreslås eller antas enligt denna artikel.
9. Om rådet antar en genomförandeakt som avses i punkt 1 ska kommissionen underrätta tredjelandet om detta och begära att det tredjelandet omedelbart upphör med sitt ekonomiska tvång.
10. Om rådet antar en genomförandeakt som avses i punkt 2 ska kommissionen begära att tredjelandet avhjälp skadan för unionen inom en rimlig period.

Artikel 6

Samarbete med tredjelandet

1. Efter antagandet av en genomförandeakt i enlighet med artikel 5 ska kommissionen ge tillräckliga möjligheter till samråd med tredjelandet i syfte att få det ekonomiska tvånget att upphöra och, om detta begärts enligt artikel 5.10, skadan för unionen avhjälp.

Om tredjelandet inleder samråd med unionen med ärligt uppsåt ska kommissionen snabbt inleda sådana samråd.

Under sådana samråd får kommissionen undersöka olika alternativ med tredjelandet, bland annat följande:

- a) direkta förhandlingar,
 - b) hänskjutande av frågan till internationellt avgörande,
 - c) medling, förlikning eller förmedling av en tredjepart för att bistå unionen och tredjelandet i deras ansträngningar enligt denna artikel.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska kommissionen försöka få det ekonomiska tvånget att upphöra även genom att ta upp frågan i alla relevanta internationella forum efter att ha hört rådet, i tillämpliga fall i enlighet med fördragen.
3. Kommissionen ska vara öppen för att inleda samråd med det berörda tredjelandet efter antagandet av unionens svarsåtgärder enligt artikel 8, samtidigt som unionens eventuella svarsåtgärder är tillfälligt upphävda enligt artikel 12.2.

Artikel 7

Internationellt samarbete

Kommissionen ska inleda samråd eller samarbete med ett tredjeland som påverkas av samma eller liknande ekonomiskt tvång eller med annat berört tredjeland i syfte att få det ekonomiska tvånget att upphöra, efter att ha hört rådet, i tillämpliga fall i enlighet med fördragen.

Sådana samråd och sådant samarbete kan, i tillämpliga fall, omfatta

- a) utbyte av relevant information och relevanta erfarenheter för att underlätta ett enhetligt svar på sådant ekonomiskt tvång,
- b) samordning inom relevanta internationella forum,
- c) samordnat svar på det ekonomiska tvånget.

Kommissionen ska, när så är lämpligt, bjuda in medlemsstaterna att delta i sådana samråd och sådant samarbete.

Sådana samråd och sådant samarbete får inte i onödan försena förfarandet enligt denna förordning.

Artikel 8

Unionens svarsåtgärder

1. Kommissionen ska anta unionens svarsåtgärder genom en genomförandeakt om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) åtgärder enligt artiklarna 5 och 6 har inte inom en rimlig period lett till att det ekonomiska tvånget upphört och, om detta begärts enligt artikel 5.10, att skadan för unionen avhjälpes,
- b) antagandet av unionens svarsåtgärder krävs för att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen och rättigheter, i det specifika fallet mot bakgrund av de alternativ som står till buds,
- c) antagandet av unionens svarsåtgärder ligger i unionens intresse, såsom det fastställs i enlighet med artikel 9.

Om det ekonomiska tvånget har upphört, men tredjelandet inte har avhjälpit skadan för unionen fullt ut, trots att detta har begärts, ska kommissionen grunda bedömningen av huruvida det villkor som avses i första stycket b i denna punkt är uppfyllt på alla omständigheter i fallet. Denna bedömning ska särskilt grundas på den vållade skadans art och omfattning och den allmänna skyldigheten enligt internationell sedvanerätt att fullt ut avhjälpa den skada som orsakats av en handling som strider mot internationell rätt.

De genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

2. Kommissionen ska välja lämpliga unionssvarsåtgärder bland dem som anges i bilaga I. Den ska fastställa vilka av dessa åtgärder som är lämpliga på grundval av de kriterier för urval och utformning som anges i artikel 11.

I den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen ange skälen till att den anser att de villkor som avses i den punkten är uppfyllda och varför den anser att unionens svarsåtgärder är lämpliga mot bakgrund av de kriterier som avses i artikel 11.

3. Unionens svarsåtgärder ska antas som

- a) tillämpningsåtgärder med allmän räckvidd, eller
- b) åtgärder som är tillämpliga på vissa fysiska eller juridiska personer som bedriver eller kan komma att bedriva verksamhet som omfattas av artikel 207 i EUF-fördraget och som har anknytning eller koppling till tredjelandets regering.

Unionens svarsåtgärder som avses i första stycket a i denna artikel får utformas på ett sådant sätt att de påverkar särskilda sektorer, regioner eller aktörer i tredjelandet i enlighet med reglerna om ursprung och nationalitet i bilaga II.

4. I den mån tredjelandsåtgärden utgör en handling som strider mot internationell rätt kan unionens svarsåtgärder bestå av åtgärder som innebär ett icke-fullgörande av internationella skyldigheter gentemot tredjelandet.

5. Kommissionen ska säkerställa samordning av antagandet av unionens svarsåtgärder med de åtgärder som den antar enligt andra unionsrättsakter än denna förordning i syfte att reagera på det ekonomiska tvånget i det enskilda fallet.

6. Den genomförandeakt som avses i punkt 1 ska föreskriva ett uppskjutet tillämpningsdatum som inte ska vara senare än tre månader efter dagen för antagandet av den, såvida inte, mot bakgrund av särskilda omständigheter, ett senare tillämpningsdatum föreskrivs.

Kommissionen ska fastställa detta datum, med hänsyn tagen till omständigheterna i fallet, på ett sådant sätt att det berörda tredjelandet kan underrättas enligt punkt 7 och ges möjlighet att upphöra med sitt ekonomiska tvång och, om detta begärts, avhjälpa skadan för unionen.

7. Efter antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 1 ska kommissionen underrätta tredjelandet om detta och

- a) uppmana tredjelandet att omedelbart upphöra med det ekonomiska tvånget och, när så är lämpligt och om detta begärts, avhjälpa skadan för unionen,
- b) erbjuda sig att förhandla fram en lösning med tredjelandet, och
- c) underrätta tredjelandet om att unionens svarsåtgärder kommer att vara tillämpliga, såvida inte det ekonomiska tvånget upphör och, när så är lämpligt och om detta begärts, tredjelandet avhjälper skadan för unionen.

8. Om kommissionen har trovärdig information om att det ekonomiska tvånget har upphört eller att tredjelandet har vidtagit konkreta åtgärder för att upphöra med det ekonomiska tvånget och, när så är lämpligt, har avhjälpt skadan för unionen före det uppskjutna tillämpningsdatum som fastställts i enlighet med punkt 6, ska den genomförandeakt som avses i punkt 1 föreskriva ett ytterligare uppskjutande av tillämpningsdatumet. Uppskjutandet ska gälla under en i genomförandeakten angiven period och ska göra det möjligt för kommissionen att kontrollera att det ekonomiska tvånget faktiskt har upphört.

Om kommissionen har sådan tillförlitlig information ska den offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* i vilket det anges att den har sådan information samt det uppskjutna tillämpningsdatumet för den genomförandeakt som avses i punkt 1 i enlighet med första stycket i den här punkten.

9. Om tredjelandet upphör med det ekonomiska tvånget och, när så är lämpligt, avhjälper skadan för unionen före datumet för tillämpning av den genomförandeakt som avses i punkt 1, ska kommissionen anta en genomförandeakt om upphävande av den genomförandeakten.

Denna upphävande genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

10. Utan hinder av punkterna 7, 8 och 9 får den genomförandeakt som avses i punkt 1 föreskriva att unionens svarsåtgärder ska tillämpas utan att kommissionen först, enligt punkt 7 a, uppmanar det berörda tredjelandet att upphöra med det ekonomiska tvånget eller, när så är lämpligt, att avhjälpa skadan för unionen, eller att, enligt punkt 7 c, underrätta det berörda tredjelandet om att unionens svarsåtgärder kommer att tillämpas, om detta i vederbörligen motiverade fall är nödvändigt för att skydda unionens eller en medlemsstats rättigheter och intressen, särskilt ändamålsenligheten i unionens svarsåtgärder.

11. Utan hinder av punkterna 6 och 8, och om det ekonomiska tvånget består av ett hot om att tillämpa en tredjelandsåtgärd som påverkar handel eller investeringar i enlighet med artikel 2.1, ska den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln tillämpas från och med den dag då den tredjelandsåtgärden tillämpas.

Kommissionen ska offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* med uppgift om tillämpningsdatum för den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 9

Fastställande av unionens intresse

Fastställandet av unionens intresse av att vidta, tillfälligt upphäva, ändra eller avsluta unionens svarsåtgärder ska grundas på all tillgänglig information och bestå av en helhetsbedömning av de olika intressen som står på spel. Dessa intressen omfattar i första hand att bevara unionens och dess medlemsstaters förmåga att göra legitima suveräna val utan ekonomiskt tvång, och unionens eller medlemsstaternas alla övriga intressen som är specifika för fallet, intressena hos unionens ekonomiska aktörer, inbegripet industrier i tidigare och senare led, och intressena hos slutkonsumenter i unionen som påverkas, eller potentiellt påverkas, av det ekonomiska tvånget eller av unionens svarsåtgärder.

Artikel 10

Villkor för tillämpning av unionens svarsåtgärder på vissa fysiska eller juridiska personer

1. Vid tillämpning av artikel 8.3 första stycket b kan en fysisk eller juridisk person anses ha anknytning eller koppling till tredjelandets regering om
 - a) den regeringen är verklig huvudman för mer än 50 % av aktiekapitalet i en sådan juridisk person, direkt eller indirekt utövar mer än 50 % av rösträtterna i den eller har befogenhet att utse en majoritet av dess styrelseledamöter eller på annat sätt lagenligt styra dess verksamhet,
 - b) en sådan person åtnjuter exklusiva eller särskilda rättigheter eller privilegier som rättsligt eller i praktiken beviljas av det berörda tredjelandets regering, om personen är verksam inom en sektor där den regeringen begränsar antalet leverantörer eller köpare till en eller flera, eller den regeringen direkt eller indirekt tillåter personen att tillämpa metoder som hindrar, begränsar eller snedvrider konkurrensen, eller
 - c) en sådan person faktiskt handlar för det berörda tredjelandets regerings räkning eller under dess ledning eller på dess anstiftan.
2. Om kommissionen har skäl att tro att en fysisk eller juridisk person uppfyller kriterierna i artikel 8.3 första stycket b och överväger att anta unionssvarsåtgärder avseende den personen, ska den informera den personen om följande:
 - a) Skälen till att kommissionen anser att den personen uppfyller de kriterierna.
 - b) De unionssvarsåtgärder som kommissionen överväger att vidta med avseende på den personen.
 - c) Möjligheten för den personen att inom en rimlig period lämna synpunkter på huruvida den personen uppfyller de kriterierna.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska kommissionen offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* och, om möjligt, underrätta den berörda personen direkt.

I det tillkännagivandet ska kommissionen ge övriga berörda parter möjlighet att lämna synpunkter.
4. Vid tillämpning av denna artikel får kommissionen inhämta all information som den anser vara relevant, bland annat genom att begära sådan information från medlemsstaterna.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 ska kommissionen, om nya väsentliga bevis lämnas in till kommissionen efter antagandet av de unionssvarsåtgärder som avses i artikel 8.3 första stycket b, granska om de berörda personerna fortsätter att uppfylla kriterierna i artikel 8.3 första stycket b och informera de berörda personerna om detta.

Artikel 11

Kriterier för att välja ut och utforma unionens svarsåtgärder

1. Unionens svarsåtgärder ska vara proportionella och inte överstiga nivån på skadan för unionen, med beaktande av hur allvarligt det ekonomiska tvånget är, dess ekonomiska konsekvenser för unionen eller en medlemsstat samt unionens och dess medlemsstaters rättigheter.
2. Kommissionen ska välja ut och utforma lämpliga unionssvarsåtgärder på grundval av tillgänglig information, inbegripet information som samlats in enligt artikel 13, varvid hänsyn ska tas till det fastställande som gjorts enligt artikel 5, kriterierna i artikel 2.2, fastställandet av unionens intresse enligt artikel 9, relevanta åtgärder enligt unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik samt följande kriterier:
 - a) Ändamålsenligheten i unionens svarsåtgärder när det gäller att få det ekonomiska tvånget att upphöra och, om detta begärts, skadan för unionen avhjälpd.

- b) Undvikande eller minimering av negativa effekter på
 - i) unionsaktörer som påverkas av unionens svarsåtgärder, mot bakgrund av, bland annat, tillgängliga alternativ för de berörda aktörerna, till exempel alternativa försörjningskällor för varor och tjänster,
 - ii) investeringsklimatet i unionen eller en medlemsstat, inbegripet inverkan på sysselsättningspolitiken och politiken för regional utveckling.
- c) Undvikande eller minimering av negativa effekter på främjandet av ekonomisk tillväxt och sysselsättning genom skydd av immateriella rättigheter som ett sätt att främja innovation och en kunskapsekonomi i unionen eller i en medlemsstat.
- d) Möjligheter att hjälpa ekonomiska aktörer i unionen som påverkas av de ekonomiska tvångsåtgärderna.
- e) Undvikande eller minimering av de negativa effekterna av unionens svarsåtgärder för unionens politikområden eller mål.
- f) Undvikande av oproportionella administrativa bördor och kostnader vid tillämpningen av unionens svarsåtgärder.
- g) Förekomsten av eventuella svarsåtgärder, och dessa åtgärders art, som företagits av tredjeländer som påverkas av samma eller liknande ekonomiska tvång, inbegripet, när så är relevant, samordning enligt artikel 7.
- h) Relevanta kriterier som fastställs i internationell rätt.

När kommissionen väljer ut unionens svarsåtgärder ska den prioritera åtgärder som mest ändamålsenligt säkerställer överensstämmelse med kriterierna i första stycket a och b.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska kommissionen, när den väljer ut och utformar en lämplig svarsåtgärd som påverkar ett förfarande genom vilket en offentlig myndighet i unionen beviljar godkännanden, registreringar, licenser eller andra rättigheter till en fysisk eller juridisk person för deras kommersiella verksamhet, överväga unionssvarsåtgärder i följande hierarkiska ordning:

- a) Åtgärder som påverkar förfaranden som inletts efter det att den genomförandeakt som avses i artikel 8.1 har trätt i kraft.
- b) Om de åtgärder som avses i led a i denna punkt inte är tillgängliga, åtgärder som påverkar förfaranden som ännu inte slutförts när den genomförandeakt som avses i artikel 8.1 träder i kraft.

Om inga av de åtgärder som avses i första stycket är möjliga får kommissionen, i undantagsfall, överväga andra svarsåtgärder om det mot bakgrund av insamlingen av information och synpunkter enligt artikel 13 har visats att dessa andra åtgärder skulle säkerställa ändamålsenlighet, utan att på ett oproportionellt sätt påverka industrier i tidigare led, industrier i senare led eller slutkonsumenter i unionen eller medföra en oproportionell börda för förfarandet för förvaltning av relevanta nationella bestämmelser.

När kommissionen väljer ut och utformar en unionssvarsåtgärd som avses i första stycket ska den ta hänsyn till harmoniseringsnivån och ge företräde åt åtgärder som påverkar förfaranden som tillämpas på unionsnivå eller på ett område där omfattande unionsrätt föreligger.

De unionssvarsåtgärder som avses i första stycket får inte inverka på de administrativa beslut som fattas av unionens och medlemsstaternas myndigheter och som grundar sig på utvärderingen av vetenskapliga rön.

4. Om det är nödvändigt för att uppnå målet för denna förordning får kommissionen anta unionens svarsåtgärder som påverkar möjligheten att göra utländska direktinvesteringar i unionen eller handeln med tjänster och som är tillämpliga på tjänster som tillhandahålls eller direktinvesteringar som görs inom unionen av en eller flera juridiska personer som är etablerade i unionen och som ägs eller kontrolleras av personer från tredjelandet.

Kommissionen får anta sådana unionssvarsåtgärder om en underlåtenhet att tillämpa dem på sådana tjänster eller direktinvesteringar skulle vara otillräckligt för att uppnå målen för denna förordning, särskilt i de fall då effekten av unionssvarsåtgärder annars skulle kunna undvikas eller kringgå av det berörda tredjelandet eller den berörda personen.

Kommissionen ska vid bedömningen av om den ska anta sådana unionssvarsåtgärder, förutom de kriterier som anges i punkterna 1 och 2, överväga bland annat följande kriterier:

- a) Handelsmönstret för tjänster och investeringar i de sektorer som unionens svarsåtgärder riktar sig mot och risken för kringgående från det berörda tredjelandets eller den berörda personens sida av unionssvarsåtgärder som inte omfattar de tjänster som tillhandahålls eller direktinvesteringar som görs inom unionen.
- b) Det möjliga faktiska bidrag från unionssvarsåtgärder som avses i första stycket till att få det ekonomiska tvånget att upphöra och skadan för unionen avhjälpt.
- c) Förekomsten av alternativa åtgärder som kan få det ekonomiska tvånget att upphöra och skadan för unionen avhjälpt och som är rimligen tillgängliga och mindre begränsande för handeln med tjänster eller investeringarna inom unionen.

Antagandet av sådana unionssvarsåtgärder ska vederbörligen motiveras i den genomförandeakt som avses i artikel 8.1 mot bakgrund av de kriterier som anges i denna punkt.

Artikel 12

Ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av unionens svarsåtgärder

1. Kommissionen ska övervaka det ekonomiska tvånget och ändamålsenligheten hos unionens svarsåtgärder och deras inverkan på unionens intressen.
2. Om tredjelandet tillfälligt upphäver det ekonomiska tvånget ska kommissionen tillfälligt upphäva tillämpningen av unionens svarsåtgärder under tiden för tredjelandets tillfälliga upphävande.

Om tredjelandet och unionen eller den berörda medlemsstaten har ingått ett avtal, även på grundval av ett erbjudande från det tredjelandet, om att hänskjuta ärendet till ett bindande internationellt avgörande från tredje part och tredjelandet tillfälligt upphäver sina ekonomiska tvångsåtgärder, ska kommissionen tillfälligt upphäva tillämpningen av unionens svarsåtgärder under hela avgörandeförfarandet.

Om ett beslut om avgörande eller en uppgörelse med tredjelandet förutsätter ett genomförande från tredjelandets sida ska kommissionen tillfälligt upphäva tillämpningen av unionens svarsåtgärder under förutsättning att tredjelandet tar del i genomförandet av beslutet om avgörande eller uppgörelsen.

Kommissionen ska tillfälligt upphäva eller återuppta tillämpningen av unionens svarsåtgärder när det är nödvändigt mot bakgrund av unionens intresse enligt artikel 9, eller när det är nödvändigt för att underlätta ett fortsatt engagemang enligt artikel 6.3 efter antagandet av unionens svarsåtgärder.

Kommissionen ska tillfälligt upphäva eller återuppta tillämpningen av unionens svarsåtgärder genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

3. Om det är nödvändigt att ändra unionens svarsåtgärder med hänsyn till artiklarna 2 och 11, eller ytterligare utveckling, bland annat tredjelandets reaktion, ska kommissionen, beroende på vad som är lämpligt, ändra unionens svarsåtgärder genom genomförandeakter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

4. Kommissionen ska avsluta unionens svarsåtgärder om någon av följande omständigheter föreligger:
 - a) Det ekonomiska tvånget har upphört och, om rådet har beslutat att begära avhjälpande av skadan för unionen enligt artikel 5.10, skadan för unionen har avhjälpits.
 - b) Det ekonomiska tvånget har upphört, men tredjelandet har inte avhjälpit skadan för unionen trots att rådet har beslutat att begära att skadan för unionen ska avhjälpas enligt artikel 5.10, såvida det inte är nödvändigt att bibehålla unionens svarsåtgärder för att uppnå målet med denna förordning, med beaktande av alla omständigheter i det enskilda fallet.
 - c) En ömsesidig lösning har nåtts.
 - d) Ett bindande avgörande från en tredje part i ett internationellt förfarande som omfattar frågan om det ekonomiska tvånget kräver ett avslutande av unionens svarsåtgärd.
 - e) Avslutandet av unionens svarsåtgärder är lämpligt med hänsyn till unionens intresse fastställt enligt artikel 9.

Kommissionen ska avsluta unionens svarsåtgärder genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

5. När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, såsom att undvika irreparabel skada för unionen eller en medlemsstat eller fortsätta att säkerställa överensstämmelse med unionens skyldigheter enligt internationell rätt till följd av det tillfälliga upphävandet eller upphörandet av det ekonomiska tvånget, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter för att tillfälligt upphäva eller ändra unionens svarsåtgärder.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.3 och de ska gälla under en period av högst två månader.

Artikel 13

Insamling av information i samband med unionens svarsåtgärder

1. Kommissionen ska, innan den antar eller ändrar unionens svarsåtgärder, och får, innan den tillfälligt upphäver eller avslutar sådana åtgärder, inhämta information och synpunkter vad gäller de ekonomiska konsekvenserna för unionens ekonomiska aktörer genom att offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* och, när så är lämpligt, genom andra lämpliga offentliga kommunikationsmedel.

Tillkännagivandet ska ange den sista dag då informationen och synpunkterna ska lämnas till kommissionen.

Kommissionen får inleda den insamling av information och synpunkter som avses i första stycket vid den tidpunkt som den anser vara lämplig.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska kommissionen informera och samråda med berörda parter, särskilt organisationer som agerar för unionens ekonomiska aktörer, och fackföreningar, som kan påverkas av eventuella unionssvarsåtgärder och myndigheter i medlemsstaterna som deltar i utarbetandet eller genomförandet av lagstiftning som reglerar de områden som kan påverkas av dessa åtgärder.

3. Utan att i onödan försena antagandet av unionens svarsåtgärder ska kommissionen identifiera möjliga alternativ för eventuella unionens svarsåtgärder och, inhämta information och synpunkter om i synnerhet följande:

- a) Dessa åtgärders verkningar för tredjelandssaktörer och deras konkurrenter, affärspartner eller kunder i unionen, liksom användare, slutkonsumenter eller anställda i unionen.
- b) Samspelet mellan dessa åtgärder och relevant lagstiftning i medlemsstaterna.
- c) Den administrativa börda som sådana åtgärder skulle kunna medföra.

4. Kommissionen ska ta största möjliga hänsyn till den information och de synpunkter som insamlats enligt denna artikel.

Kommissionen ska, när den förelägger kommittén ett utkast till genomförandeakt inom ramen för det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2, tillhandahålla en analys av de planerade åtgärderna och deras potentiella effekt.

Den analysen ska omfatta en grundlig bedömning av konsekvenserna för både industrier i tidigare och senare led och slutkonsumenter i unionen och, i förekommande fall, peka på eventuella oproportionella effekter.

5. I samband med antagandet av en omedelbart tillämplig genomförandeakt i enlighet med artikel 12.5, ska kommissionen inhämta information och synpunkter från berörda parter på ett riktat sätt, såvida den exceptionella situationen med tvingande skäl till skyndsamhet gör att det inte är möjligt eller nödvändigt att samla in information och synpunkter av objektiva skäl, såsom för att säkerställa iakttagandet av unionens internationella skyldigheter.

Artikel 14

Gemensam kontaktpunkt

1. Kommissionen ska tillhandahålla en gemensam kontaktpunkt inom kommissionen för tillämpningen av denna förordning och för dess samordning med alla relevanta unionsrättsakter och för att samla in information och tillhandahålla kostnads- och dataanalyser i syfte att fastställa det ekonomiska tvångets art.

2. Vid tillämpning av denna förordning ska den gemensamma kontaktpunkten i fullständig överensstämmelse med principen om konfidentialitet utgöra den huvudsakliga kontaktpunkten för de unionsföretag och aktörer inom den privata sektorn som påverkas av det ekonomiska tvånget, inbegripet när det gäller stöd som ska tillhandahållas dessa företag och aktörer inom ramen för pågående ekonomiskt tvång.

Artikel 15

Konfidentialitet

1. Information som tas emot enligt denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de tillhandahölls, begärdes eller erhöles.

2. En person som lämnar information som avses i punkt 1 får begära att sådan information ska behandlas konfidentiellt. Denna begäran ska åtföljas av en icke-konfidentiell och ändamålsenlig sammanfattning av den berörda informationen eller en motivering av varför den berörda informationen inte kan sammanfattas.

3. Europaparlamentet, rådet, kommissionen, medlemsstaterna eller deras respektive tjänstemän får inte avslöja konfidentiell information som mottagits enligt denna förordning utan uttryckligt tillstånd från den person som lämnat informationen.

4. Punkterna 2 och 3 hindrar inte kommissionen från att lämna ut allmän information i en meningsfull sammanfattning, förutsatt att detta utlämnande inte gör det möjligt att identifiera den person som lämnat den.

Utlämnandet av sådan allmän information ska ske med beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras konfidentiella information inte röjs.

5. Medlemsstaternas tjänstemän ska omfattas av tystnadsplikt vad avser konfidentiell information som de har fått kännedom om under utövningen av deras offentliga åligganden enligt denna förordning.

6. Kommissionen ska tillhandahålla ett säkert och krypterat system för att stödja direkt samarbete och utbyte av information med medlemsstaternas tjänstemän.

Artikel 16

Regler om ursprung och nationalitet

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska ursprung för en vara eller en tjänst eller nationalitet för en tjänsteleverantörer, investering eller innehavare av immateriella rättigheter fastställas i enlighet med bilaga II.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för att ändra punkterna 2 och 3 i bilaga II i syfte att ta hänsyn till relevant utveckling av internationella instrument och erfarenheter från tillämpningen av denna förordning eller andra unionsakter.

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.2 ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 27 december 2023. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

*Artikel 19***Rapportering och översyn**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 182/2011 ska kommissionen regelbundet och i god tid hålla Europaparlamentet och rådet underrättade om relevant utveckling när det gäller tillämpningen av denna förordning under granskningen av tredjelandåtgärder, inbegripet inledandet därav, under samarbetet med tredjelandet och det internationella samarbetet samt under den period då unionens svarsåtgärder är i kraft.

Mot bakgrund av den mottagna informationen får Europaparlamentet eller rådet om så är lämpligt bjuda in kommissionen till en diskussion.

Europaparlamentet får framföra sina synpunkter på lämpligt sätt.

2. Kommissionen ska utvärdera unionens svarsåtgärder som vidtagits enligt artikel 8 inom sex månader efter det att de har avslutats, varvid den ska ta hänsyn till berörda parter bidrag, information från Europaparlamentet och rådet och all annan relevant information, och ska överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet.

Utvärderingsrapporten ska undersöka ändamålsenligheten och funktionen hos unionens svarsåtgärder och, när så är lämpligt, dra slutsatser för unionens framtida svarsåtgärder samt för översynen av denna förordning enligt punkt 3.

3. Kommissionen ska senast tre år efter antagandet av den första genomförandeakten enligt artikel 5, eller den 27 december 2028, beroende på vilket som infaller först, och därefter vart femte år, se över denna förordning och dess tillämpning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Vid en sådan översyn ska kommissionen särskilt beakta eventuella frågor som kan uppstå när det gäller förhållandet mellan denna förordning och andra befintliga unionsinstrument.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 november 2023.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
P. NAVARRO RÍOS
Ordförande

BILAGA I

Unionens svarsåtgärder enligt artikel 8

1. Införande av nya eller höjda tullar, inbegripet återinförande av tullar på mest gynnad nation-nivå eller införande av tullar utöver mest gynnad nation-nivå, eller införande av ytterligare avgifter på import eller export av varor som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter avseende tullmedgivanden inte fullgörs.
2. Införande eller ökning av begränsningar av import eller export av varor, inbegripet varor som är föremål för exportkontroll när så är lämpligt, oavsett om dessa begränsningar genomförs i form av kvoter, import- eller exportlicenser eller andra åtgärder, eller av införande eller ökning av begränsningar för betalningar för varor, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter inte fullgörs.
3. Införande av begränsningar av varuhandeln som sker i form av åtgärder som är tillämpliga på varor i transit eller interna åtgärder som tillämpas på varor, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter inte fullgörs.
4. Följande åtgärder, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter som rör rätten att delta i anbudsförfaranden på området offentlig upphandling inte fullgörs:
 - a) Uteslutning av varor, tjänster och leverantörer av varor eller tjänster från det berörda tredjelandet från offentlig upphandling eller uteslutning från offentlig upphandling av anbud vilkas totala värde till mer än 50 % utgörs av varor eller tjänster med ursprung i det berörda tredjelandet, såvida inte en lägre procentsats är nödvändig mot bakgrund av de exceptionella omständigheterna i fallet och förutsatt att den återstående procentandelen varor eller tjänster inte omfattas av unionens åtaganden enligt det avtal om offentlig upphandling som ingåtts inom Världshandelsorganisationen eller ett annat avtal om offentlig upphandling som ingåtts mellan unionen och ett annat tredjeland än det berörda tredjelandet.
 - b) Införande av en poänganpassning ⁽¹⁾ av anbud som omfattar varor eller tjänster från det berörda tredjelandet eller av anbud från leverantörer av varor eller tjänster från det berörda tredjelandet.
5. Införande av åtgärder som påverkar handeln med tjänster, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter avseende handel med tjänster inte fullgörs.
6. Införande av åtgärder som påverkar möjligheten att göra utländska direktinvesteringar i unionen, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter inte fullgörs.
7. Införande av begränsningar av skyddet av immateriella rättigheter eller av det kommersiella utnyttjandet av dessa med avseende på rättighetshavare som är medborgare i det berörda tredjelandet, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter avseende handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter inte fullgörs.
8. Införande av begränsningar vad gäller bankverksamhet, försäkringar, tillträde till unionens kapitalmarknader och andra finansiella tjänster, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter avseende finansiella tjänster inte fullgörs.

⁽¹⁾ Med poänganpassning avses en skyldighet för de upphandlande myndigheter eller enheter som genomför offentliga upphandlingsförfaranden att göra en relativ minskning, med vissa undantag, av poängen för ett anbud som följer av dess utvärdering, på grundval av tilldelningskriterierna i de relevanta upphandlingsdokumenten, med en viss procentandel. Om pris eller kostnad är det enda tilldelningskriteriet avser poänganpassningen, vid utvärderingen av anbudet, den relativa ökningen med en viss procentandel av det pris som anbudsgivaren erbjuder.

9. Införande eller ökning av begränsningar av möjligheten att släppa ut varor på unionsmarknaden som omfattas av unionsrättsakter om kemikalier, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter inte fullgörs.
 10. Införande eller ökning av begränsningar av möjligheten att släppa ut varor på marknaden som omfattas av unionens sanitära och fytosanitära rättsakter, som, när det är nödvändigt, kan innebära att tillämpliga internationella skyldigheter inte fullgörs.
-

BILAGA II

Regler om ursprung och nationalitet

1. En varas ursprung ska fastställas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽¹⁾.
2. En tjänsts ursprung, inbegripet en tjänst som tillhandahålls inom området offentlig upphandling, ska fastställas med utgångspunkt i den nationalitet som den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har.

Tjänsteleverantörens nationalitet ska anses vara följande:

- a) För en fysisk person, det land där personen är medborgare eller har hemvist.
- b) För en juridisk person, något av följande:
 - i) Om tjänsten tillhandahålls på annat sätt än genom kommersiell närvaro i unionen, det land där den juridiska personen har bildats eller på annat sätt organiserats enligt rätten i det landet och på vars territorium den juridiska personen bedriver väsentlig affärsverksamhet.
 - ii) Om tjänsten tillhandahålls genom kommersiell närvaro i unionen,
 - a) om den juridiska personen bedriver sådan väsentlig affärsverksamhet på den medlemsstats territorium där den är etablerad som gör att den har en direkt och verklig koppling till den medlemsstatens ekonomi, den medlemsstat där den är etablerad, eller, om unionens svarsåtgärder är tillämpliga på den personen, den nationalitet eller hemvist som den fysiska eller juridiska personen har som äger eller kontrollerar den juridiska personen i unionen,
 - b) om den juridiska person som tillhandahåller tjänsten inte bedriver väsentlig affärsverksamhet som gör att den har en direkt och verklig koppling till ekonomin i den medlemsstat där den är etablerad, den fysiska eller juridiska persons ursprung som äger eller kontrollerar den.

Den juridiska personen ska anses vara "ägd" av personer från ett visst land om personer från det landet är verkliga huvudmän för mer än 50 % av den juridiska personens aktiekapital och "kontrollerad" av personer från ett visst land om dessa personer har befogenhet att utse en majoritet av dess styrelseledamöter eller på annat sätt lagenligt styra dess verksamhet.

3. En investerings nationalitet ska vara följande:
 - a) Om investeringen bedriver sådan väsentlig affärsverksamhet på den medlemsstats territorium där investeringen är etablerad som gör att den har en direkt och verklig koppling till den medlemsstatens ekonomi ska investeringens nationalitet anses vara den medlemsstat där den är etablerad eller, om unionens svarsåtgärder är tillämpliga på den fysiska eller juridiska person som äger eller kontrollerar investeringen i unionen, den nationalitet eller hemvist som den fysiska eller juridiska personen har.
 - b) Om investeringen inte bedriver väsentlig affärsverksamhet som gör att den har en direkt och verklig koppling till ekonomin i den medlemsstat där den är etablerad, den nationalitet som den fysiska eller juridiska person har som äger eller kontrollerar den.

Investeringen ska anses vara "ägd" av personer från ett visst land om personer från det landet är verkliga huvudmän för mer än 50 % av investeringens aktiekapital och "kontrollerad" av personer från ett visst land om dessa personer har befogenhet att utse en majoritet av dess styrelseledamöter eller på annat sätt lagenligt styra dess verksamhet.

4. När det gäller handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter ska begreppet *medborgare* tolkas på samma sätt som i artikel 1.3 i WTO-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips) och i framtida ändringar av detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

Två uttalanden har gjorts med avseende på denna förordning och återfinns i EUT C, C/2023/1340, 7.12.2023, <https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/1340/oj>, och i EUT C, C/2023/1341, 7.12.2023, <https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/1341/oj>.
